

ΜΗΝΥΜΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΜΟΣΧΑΣ ΚΑΙ ΠΑΣΩΝ ΤΩΝ ΡΩΣΣΙΩΝ κ.κ. ΚΥΡΙΛΛΟΥ

Ἐν τούτῳ ἐφανερώθη ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἐν ἡμῖν,

ὅτι τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἀπέσταλκεν ὁ Θεὸς

εἰς τὸν κόσμον ἵνα ζήσωμεν δι' αὐτοῦ.

(Α΄ Ἰω.4.9)

Σεβασμιώτατοι Ἀρχιερεῖς, σεβαστοὶ Πατέρες, ὀσιώτατοι μοναχοὶ καὶ μοναχαί, ἀδελφοὶ ἀγαπητοί,

Ἐμπλεος αἰσθημάτων χαρᾶς ἐπὶ τῇ ἐν σαρκὶ φανερώσει τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ ἀπευθύνω τὸν ἐγκάρδιον λόγον μου πρὸς πάντας ὑμᾶς διὰ νά προσφέρω εὐχὰς καὶ προσρήσεις ἐπὶ τῇ λαμπρᾷ καὶ ζωηφόρῳ ἐορτῇ τῆς Γεννήσεως τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

«*Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῶ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία*» (Λουκ. 2.14). Ἔτος εἰς ἔτος γεραίροντες τὴν ἄφατον πρὸς ἡμᾶς τοῦ Σωτῆρος συγκατάβασιν ὡς οἱ ἐν Βηθλεὲμ ποιμένες ποτὲ ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τοῦ ἀγγέλου ἀναγγείλαντος «*χαρὰν μεγάλην, ἣτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ*» (Λουκ. 2.10), σπεύδομεν ἵνα διὰ πνευματικῶν ὀφθαλμῶν καθορώμεν τὸν Μεσσίαν, Οὗ τὴν ἔλευσιν προανήγγειλαν οἱ ἔνδοξοι προφῆται καὶ ἀνέμεινε πλήθος πολὺ ἀνδρῶν τὲ καὶ γυναικῶν.

Καὶ ἰδοῦ, ὁ Ἐκλεκτὸς πάντων τῶν ἐθνῶν, συμφώνως τῷ προφῆτῃ Ἀγγαίῳ, (Ἀγγ. 2.7), *ἐαυτὸν ἐκένωσε μορφῇν δούλου λαβών, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος* (Φιλιπ. 2.7). Ὁ Ἄρχων τοῦ Σύμπαντος οὐκ ἐπέλεξε παλάτιον τοῦ αὐτοκράτορος, οὐδὲ οἰκίας τῶν ἰσχυρῶν τοῦ κόσμου τούτου ἢ τῶν πλουσίων καὶ εὐγενῶν. Οὐκ ἦν Αὐτῷ τόπος οὐδὲ ἐν τῷ καταλύματι. Ἐν τῷ σπηλαίῳ τῶν ζώων τίκεται ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ φάτνη τῶν ἀλόγων ὑπήρξε τὸ λίκνον Αὐτοῦ.

Τὶ γὰρ εὐτελέστερον σπηλαίου καὶ τὶ δὲ ταπεινότερον σπαργάνων, ἐν οἷς διέλαμψεν ὁ τῆς Θεότητός σου πλοῦτος; Ἀφοῦ διὰ τὸ Μυστήριον τῆς ἡμετέρας σωτηρίας περιήλθεν εἰς ἐσχάτην πτωχείαν (ἢ Ὑπακοὴ τῆς ἐορτῆς), ὁ Χριστὸς σκοπίμως δὲν ἐδέχθη ἀξίας τὰς λογιζομένας ὡς σπουδαίας ἐν τῷ κόσμῳ ἡμῶν, δηλονότι τὴν ἐξουσίαν, τὴν δόξαν, τὴν εὐγενικὴν καταγωγὴν καὶ τὴν κοινωνικὴν θέσιν. Μας προτείνει ἄλλον νόμον, τουτέστιν ἐκείνον τῆς ζωῆς, τῆς ταπεινώσεως καὶ τῆς ἀγάπης, ἣτις ἐπικρατεῖ τῆς ὑπερηφανίας καὶ τῆς κακίας. Συμφώνως τῷ νόμῳ τούτῳ ἡ συνδεδεμένη μετὰ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ ἀνθρωπίνη ἀδυναμία καθίσταται δύναμις ἐκείνη εἰς τὴν ὁποίαν οἱ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ κατέχοντες ἐξουσίαν καὶ ἰσχύϊν ἀδυνατοῦν ἵνα ἀνθίστανται. Ἡ δύναμις τοῦ Θεοῦ φανεροῦται οὐχὶ διὰ τοῦ ἐπὶ γῆς μεγαλείου καὶ τῆς κατὰ κόσμον εὐημερίας ἀλλὰ ἐν ἀπλότητι καὶ ταπεινότητι καρδίας.

Κατὰ τὸν Ὅσιον Σεραφεῖμ τοῦ Σαρῶφ, «*Ὁ Θεὸς ζητεῖ προπαντὸς μίαν καρδίαν πλήρη πίστεως καὶ ἀγάπης πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὸν πλησίον - ἐκεῖ εἶναι ὁ θρόνος εἰς τὸν ὁποῖον ἀρέσκεται νά κάθεται. Ἰγίέ, δός μοι σὴν καρδίαν*» (Παροιμ. 23, 26) καὶ τὰ ὑπόλοιπα θά σου τα δώσω ἐγὼ πολλαπλασίως. *Ἡ καρδία τοῦ ἀνθρώπου δύναται νά χωρέσῃ τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν*» (Ὁσίου Σεραφεῖμ τοῦ Σαρῶφ, Ὁμιλία περὶ σκοποῦ τῆς χριστιανικῆς ζωῆς). Δὲν περιφρονεῖ ὁ Κύριος τοὺς φτωχοὺς καὶ τοὺς ἀστέγους, οὐδὲ καταφρονεῖ τοὺς ἀπόρους καὶ ὅσους ἀσχολοῦνται μέ

ἀσημάντους ἐργασίας καὶ τουσούτω μάλλον δὲν ὑποτιμᾶ τὰ ἄτομα μέ φυσικὰς ἀναπηρίας ἢ τοὺς βαρέως ἀσθενοῦντες. Αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ ταῦτα πάντα οὔτε φέρουν κοντὰ ἀλλὰ οὔτε ἀπομακρύνουν τὸν ἄνθρωπον ἐκ τοῦ Θεοῦ καὶ δι' αὐτὸ δὲν πρέπει νά τον βυθίζουν εἰς μελαγχολίαν ἢ καθίστανται ἀφορμὴ δι' ὀλέθριον ἀπελπισίαν. Ἐμὰς τοὺς ἰδίους ἀναζητεῖ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν. *Δός μοι, υἱέ καὶ θυγάτερ σὴν καρδίαν*, καλεῖ Οὔτος (Παροιμ.23.26).

Ἡ θαυμασία ἐορτὴ τῶν Χριστουγέννων μας ὑπενθυμίζει τὴν ἀνάγκην ὅπως ἀπαρεγκλίτως ἀκολουθήσωμεν τὸν Χριστὸν, Ὃς *ἦλθεν ἵνα ζωὴν ἔχωμεν καὶ περισσὸν ἔχωμεν* (Ἰω. 10.10) καὶ εἶναι ὁ Ἰδιος ἢ μόνη ἀληθινὴ ὁδός, ἢ ἀψευδὴς ἀλήθεια καὶ ἢ αὐτοζωὴ (Ἰω. 14.6). Μὴ μας φοβίζουν αἱ ἀναπόφευκτοὶ δυσκολίαι, οὐδὲ ἅς διερχόμεθα δοκιμασίαι λυγίζουν τινα ἡμῶν, διότι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεὸς! Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεὸς καὶ ὁ φόβος φεύγει ἐκ τῆς ζωῆς ἡμῶν. Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεὸς καὶ ἀποκτοῦμεν ψυχικὴν γαλήνην καὶ χαρὰν. Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεὸς καὶ μέ ἐλπίδα ἀμετακίνητον ἐπ' Αὐτῷ πραγματοποιοῦμεν τὸ ἐπὶ τῆς γῆς ταξίδιον ἡμῶν.

Κατακολουθῶν τῷ Χριστῷ ὁ ἄνθρωπος πορεύεται ἐναντίον τῶν στοιχείων τοῦ κόσμου τούτου. Οὔτος δὲν ὑποχωρεῖ εἰς τοὺς πειρασμοὺς καὶ κρημνίζει μέ σθένος τοὺς εἰς τὴν πορείαν ταύτην ἐγειρομένους ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας φραγμοὺς. Ἄλλωστε ἡ ἁμαρτία εἶναι ἐκείνη ἢ ὁποῖα μας ἀπομακρύνει ἐκ τοῦ Θεοῦ καὶ καθιστᾶ τὴν ζωὴν ἡμῶν ὄντως πικρὴν. Αὐτὴ ταύτη σκεπάζουσα τὸ φῶς τῆς θείας ἀγάπης μας ρίχνει εἰς πολλὰς καὶ ποικίλας συμφορὰς καὶ σκληρῆναι τὰς καρδίας ἡμῶν ἐναντι τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. Ἡ δὲ ἁμαρτία νικᾶται ὑπὸ τῆς χάριτος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἣν χορηγεῖ εἰς ἡμᾶς ἢ Ἐκκλησία. Αφοῦ δεχθῶμεν τὴν Δύναμιν τοῦ Θεοῦ, αὕτη μεταμορφώνει τὸν ἐσωτερικὸν ἡμῶν κόσμον καὶ συμφώνως πρὸς τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου συντελεῖ εἰς τὴν μεταμόρφωσιν τοῦ ἐξωτερικοῦ κόσμου. Ἐπομένως οἱ δι' αὐτοὺς ἢ ἄλλους λόγους ἐκπίπτοντες τῆς ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως τὸ ἐξηραμμένον δένδρον, χάνουν τὴν ἰκανότητα ἵνα ποιοῦν τοὺς ὄντως καλοὺς καρποὺς.

Ἰδιαίτερον λόγον μου ἀπευθύνω σήμερον πρὸς τοὺς κατοίκους τῆς Οὐκρανίας. Ἡ ἀδελφοκτόνος σύγκρουσις ἣτις ἀνέκυψεν ἐν τῇ Οὐκρανίᾳ δὲν πρέπει ἵνα διαιρεῖ τὰ τέκνα τῆς Ἐκκλησίας διὰ τῆς σπορᾶς τοῦ μίσους εἰς τὰς καρδίας. Ὁ πραγματικὸς χριστιανὸς ἀποκλείεται ἵνα μισήσῃ οὔτε τοὺς ἐγγύς, ἀλλὰ οὔτε καὶ τοὺς μακρὰν. *«Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη, λέγει πρὸς τοὺς προσέχοντες εἰς Τοῦτον ὁ Κύριος, ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου καὶ μισήσεις τὸν ἐχθρόν σου. Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν...ὅπως γένησθε υἱοὶ τοῦ πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν οὐρανοῖς, ὅτι τὸν ἥλιον αὐτοῦ ἀνατέλλει ἐπὶ πονηροὺς καὶ ἀγαθοὺς»* (Ματθ. 5.43-45). Πάντες σχῶμεν τὰ ρήματα ταῦτα τοῦ Σωτῆρος ὡς γνώμονα τῆς ζωῆς καὶ οὐδέποτε κακία καὶ ἔχθρα κατὰ τῶν ἄλλων κυριεύει τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καλῶ πάντα τὰ τέκνα τῆς πολυεθνικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ρωσσίας ὅπως ἀναπέμπουσι θερμὰς δεήσεις ὑπὲρ παύσεως ἐν τῇ Οὐκρανίᾳ πάσης ἔχθρας, ὑπὲρ ἐπουλώσεως τραυμάτων σωματικῶν τέ καὶ πνευματικῶν, τῶν ὑπὸ τοῦ πολέμου προκληθέντων εἰς τοὺς ἀνθρώπους. Ἐἰς τοὺς Ναοὺς καὶ εἰς τὰς οἰκίας παρακαλῶμεν ἐνθέρμως διὰ ταῦτα τὸν Θεὸν καὶ δεηθῶμεν ἐπίσης καὶ ὑπὲρ τῶν χριστιανῶν τῶν μακρὰν τῶν χωρῶν ἡμῶν κατοικούντων καὶ δεινοπαθούτων ἐξαιτίας τῶν ἐνόπλων συρράξεων.

Ἐν δὲ τῇ νυκτί ταύτῃ τῇ λαμπροφόρῳ τῶν Χριστουγέννων καὶ τῷ ἐπομένῳ ἀγίῳ Δωδεκαήμερῳ αἰνέσωμεν καὶ ὑπερυψώσωμεν τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον ἡμῶν τὸν, τῇ μεγάλῃ Αὐτοῦ φιλανθρωπία, καταδεξάμενον ἐλθεῖν εἰς τὸν κόσμον. Ὡς οἱ βιβλικοὶ Μάγοι προσενέγκωμεν τῷ Θείῳ Βρέφει τὰ δῶρα ἡμῶν: ἀντὶ τοῦ χρυσοῦ τὴν εἰλικρινῆ ἀγάπην μας, ἀντὶ τοῦ λιβάνου τὴν θερμὴν δεήσιν μας καὶ ἀντὶ τῆς σμύρνης τὴν ἐπιμελῆ φροντίδα τῶν ἐγγύς τε καὶ τῶν μακρὰν.

Ἀγαπητοὶ μου, καὶ ἔτι συγχαίρων πάσιν ὑμῖν ἐπὶ τῇ πεφωτισμένῃ ἐορτῇ τῶν Χριστουγέννων καθὼς καὶ ἐπὶ τῇ γενομένῃ Πρωτοχρονίᾳ, εὐχομαι ὑμῖν πλοῦσια τὰ ἐλέη καὶ τοὺς οἰκτιρμοὺς παρὰ Μεγάλου

Δωρεοδότη τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Ἄμην.

† ὁ Μόσχα καὶ Πασῶν τῶν Ρωσσιῶν

Κύριλλος

Μόσχα,

Χριστούγεννα, 2015/2016

- Γιακουτικά
- Λευκορωσικά
- Ουκρανικά
- Λετονικά
- Εσθονικά
- Καζακικά
- Κιργιζικά
- Τατζικικά
- Τουρκμενικά
- Ουζμπεκικά
- Μολδαβικά
- Γερμανικά
- Κινεζικά
- Ιαπωνικά

Μια πηγή: <https://mospat.ru/gr/news/49889/>